KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

NEGENDE JAARGANG

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

50

VOLGENDE WEEK DE

EERSTE PROEF VAN DE GROTE KUIFJE's PRIJSVRAAG 1955

400,000 FRANK PRIJZEN;

EERSTE PRIJS: DEZE MOOIE EN DYNAMISCHE WAGEN

FIAT 1100 A

WAARDE 75 000 F

IN DIT NUMMER

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

TWEE WEGDUIVELS EN EEN REPORTER

EEN NIEUW COWBOY-ROMAN

BILL

MET DE BLAUWE OGEN

TWEE WEGDUIVELS EN EEN REPORTER

Die Zondag heeft er een grote autowedstrijd plaats op een van de beroemdste autorenbanen ter wereld. Er is een grote menigte opgekomen om deze race bij te wonen...

Even voor het begin van de wedstrijd neemt Freddy Mage, radioreporter, een interview af van de wegduivels, waarop men zeer hoge verwachtingen heeft gebouwd : de Fransman Bob Mahor en de Zuid-Amerikaan Bernardo Montès.

...Ik besluit nu dit kort interview, geachte luisteraars, want het is bijna tijd om naar de renbaan te gaan. Zo dadelijk breng ik u dan de reportage van de koers...

MARTIN

Dalmas, de directeur van de ploeg van Montès, biedt de aanwezigen een glas aan.

Alvorens afscheid te nemen, heren, drinken we een glas op wederzijds succes !

MART

Graag, maar het moet vlug gaan!

Zet de micro al maar vast op de tribune, Robert ! Ik kom dadelijk !

Voor mijnheer Mahor een muntsiroop met ijs, zoals gewoonlijk ?

Ja, Jo, zoals gewoonlijk !

Geef mij ook een munt !

Voor mij tomatensap !

En voor mij citroensap... Maak voort want ik moet weer op antenne, de luisteraars zitten te wachten !

Op de gezondheid van de toekomstige winnaar!

Ja, de beste renner winne het pleit !

Enkele ogenblikken later, roept men de renners al.

De renners worden dadelijk aan de startlijn verwacht...

Dat is voor ons! Vlug ons glas uitdrinken !

En ik moet naar mijn luisteraars toe...

Terwijl Freddy naar de tribune loopt, gaan de piloten naar de startlijn. De werktuigkundigen onderzoeken de renwagens nog eens vluchtig...

montre HELVA

Enkele seconden later brommen de motoren reeds...

VROOP ROAP VROARR

Montès, die in renwagen nummer 10 rijdt, neemt na enkele minuten de leiding...

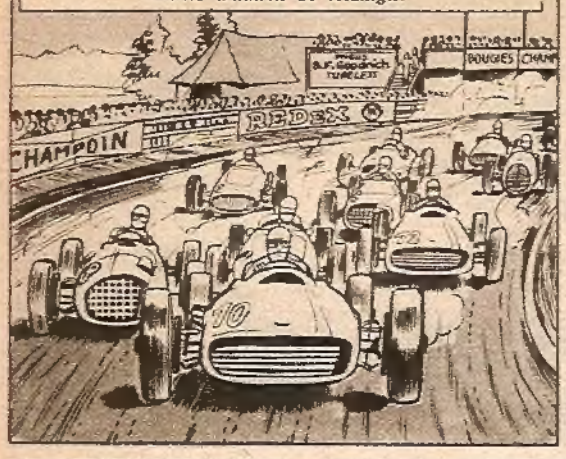

Mahor, in wagen nummer 4, lijkt niet in schitterende conditie want hij blijft achter. Op het einde van de eerste ronde echter, kan hij zijn achterstand inlopen en zelfs twee wagens voorsteken.

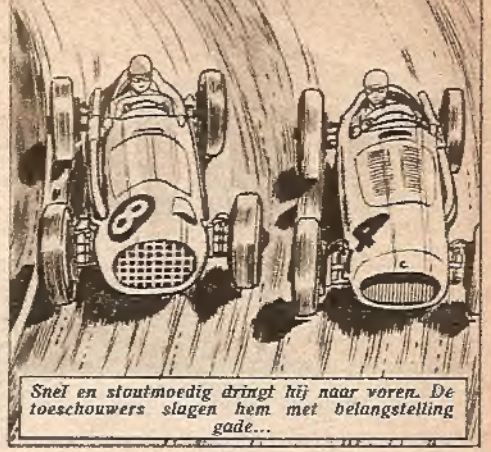

Snel en stoutmoedig dringt hij naar voren. De toeschouwers slagen hem met belangstelling gade...

Freddy Mage geeft een levendige reportage van de wedstrijd. Hij volgt Mahor met interesse...

Geachte luisteraars, deze wedren is reeds van bij het begin sensationeel ! Mahor heeft thans de tweede plaats ingenomen. Hij zet nu de aanval tegen Montès in. Het is prachtig die twee wegduivels aan het werk te zien...

De rivalen houden elkaar goed in de gaten... Ze komen in de bocht... Montès neemt z'n draai te breed, Mahor heeft de opening gezien en gaat voorbijsteken...

VROOOAAARV

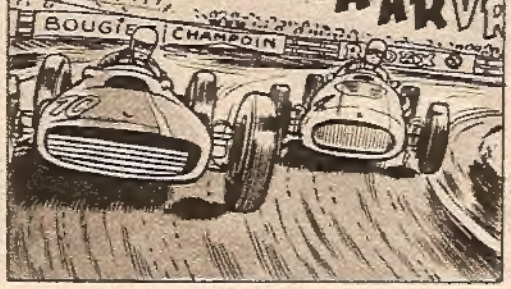

Maar Montès duwt het gaspedaal in, komt slippend terug naar links en verplicht Mahor brusk te remmen...

ROAR

Hij slaagde er in me tegen te houden, maar 't is niet gedaan...

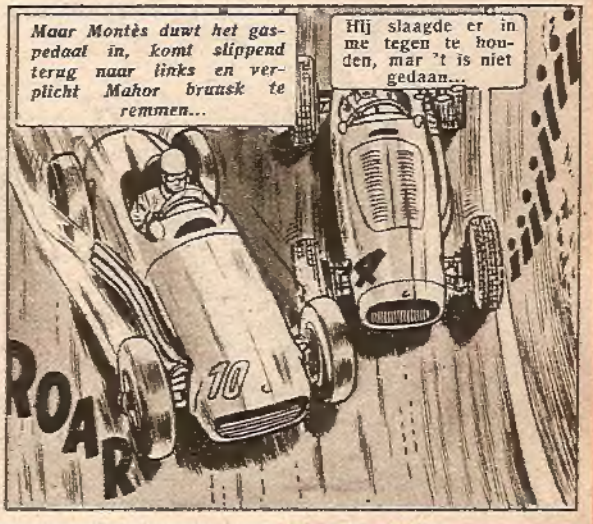

In de volgende ronde zet Mahor zijn aanval vóór de bocht in. Hij neemt de draai in volle vaart...

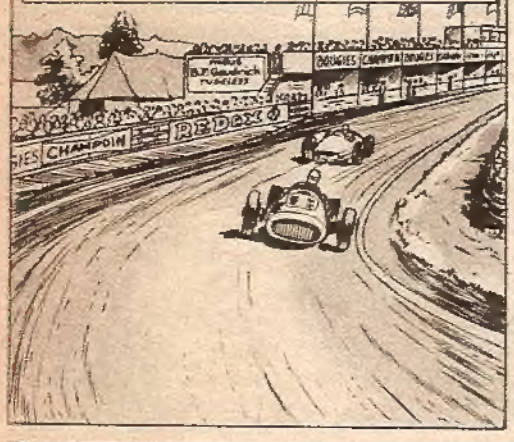

...de wagen slipt, hij rijdt zelfs een ogenblik over het gras dat de renbaan afzoomt maar kan z'n wagen op het laatste ogenblik weer op de rechte weg brengen...

Ziezo, dat is gelukt!

RASCHHHH

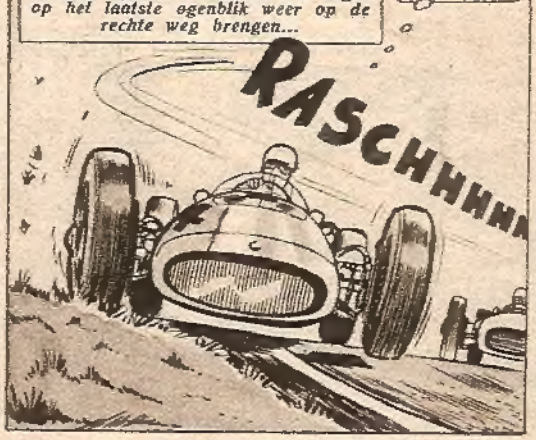

Prachtig ! Mahor slaagde er in Montès voor te steken ! Het was een spannend moment... Prachtig ! Bravo, Bob Mahor !

Mahor weet zijn voorsprong steeds verder op te voeren. Hij mag bijna zeker zijn van de overwinning...

ROARRR

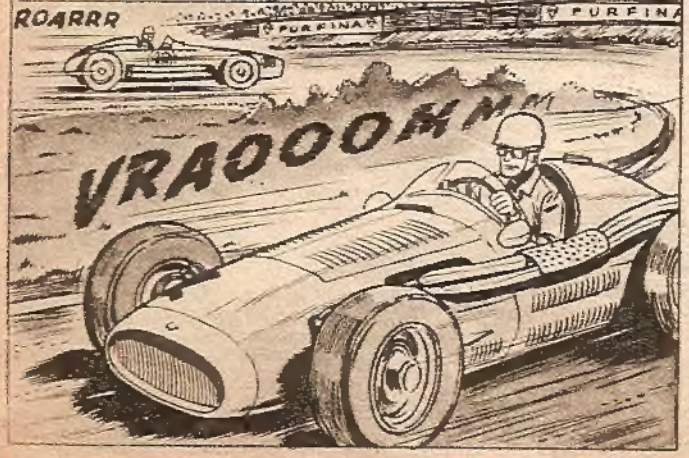

Plotseling slingert zijn wagen echter van links naar rechts over de piste... Wat is dat ? Vreemd... Onverklaarbaar zelfs...

VROA...AAR...VROOO

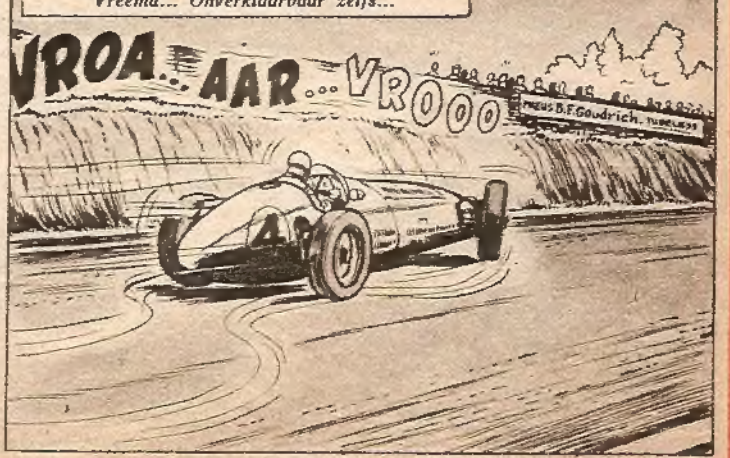

De auto slipt alsof de chauffeur de controle over zijn stuur verloren heeft en...

KRASCH

De wagen schiet in brand, doch de piloot kan tijdig gered worden. De ambulancewagen is spoedig ter plaatse.

De geneesheer onderzoekt Mahor en stelt vast, dat zijn verwondingen niet gevaarlijk zijn...

Freddy Mage is er het hart van in en beeindigd zijn reportage als volgt :

Geachte luisteraars. Montès kwam als overwinnaar over de eindmeet. Ik onderbreek nu voor enkele minuten m'n verslag. Ik wil weten hoe het met Bob Mahor gaat...

In de infirmerietent...

M'n beste Bob, jij hebt veel geluk gehad, hoor ! Je hebt ons vreselijk doen schrikken ! Kan je uitleggen wat er je overkomen is ?

Ik weet het niet... het is een zonderlinge geschiedenis. Ik werd plotseling duizelig... enkele tijd moest ik voortdurend vechten tegen het gevoel dat ik in zwijm zou vallen... Plotseling werd ik een heftige schok gewaar... dan niets meer...

Inderdaad erg zonderling...

Mage verlaat de tent spoedig want hij wenst de gewonde niet te vermoeien...

Erg zonderling maar... ik heb een idee... Robert, luister... Jij moet me helpen

Dan gaat hij naar de overige renners. Montès en Dalmas, de leider van de ploeg van Montès, worden gefeliciteerd...

Ha, Mage ! Hoe jammer dat Mahor een ongeluk heeft gehad, nietwaar! Nu, het is gelukkig niet zo erg! Hij zal spoedig op de been zijn en dat is het voornaamste !

Dalmas, ik zou je willen spreken ! Mag ik je een glas aanbieden in de bar ?

We sluiten die deur voor nieuwsgierige oren...

Ik ben benieuwd te weten wat je me te vertellen hebt, Mage !

Een uitgebreid onderzoek werd ingesteld en Dalmas en zijn handlanger werden veroordeeld wegens moordpoging. Montès echter ging vrij uit want hij wist hoegenaamd niets over de schandalige handelwijze van zijn ploegdirecteur. Hij liet daarom zijn overwinning annuleren. Zodra Bob Mahor hersteld is, zal men de koers opnieuw rijden. Over Mage werd natuurlijk een hele tijd gesproken want hij had de schuldigen ontmaskerd en meteen de boeiendste reportage van heel zijn carrière geleverd !

Jean Graton

Volgende week: HET KERSTFEEST TE HOLDENBERG

Volgende week verschijnt

ONS SPECIAAL

Kerstnummer

36 bladzijden !

ZIEHIER WAT HET JE ALLEMAAL BRENGT :

TWEE VOLLEDIGE TEKENVERHALEN :
« Het Kerstfeest te Holdenberg », door Funcken.
« De laatste tocht van de Maris Stella », door Reding.

EEN VROLIJK TEKENVERHAAL :
« Meester Mus met Kerstvacantie te Tathikiki », door Bob De Moor.

EEN HUMORISTISCHE ROMAN :
« Herrie om het Warenhuis », van Gommaar Timmermans. Geïllustreerd door Bob Demoor.

EEN KERSTVERHAAL :
« Het Engelenkoor », van Ivo Duval, geïllustreerd door Reding.

EEN GROTE REPORTAGE :
« Het Jeugdtheater van Antwerpen ».

ONZE GROTE KUIFJE's PRIJSVRAAG 1955 :
De eerste proeve.
400.000 F. prijzen !

DE KUIFJE's KALENDER 1955
getekend door Hergé.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE :
« De Zaak Zonnebloem ».

IN DATZELFDE NUMMER KAN JE EVENEENS LEZEN :

Het vervolg van al onze tekenverhalen : « Pom en Teddy », « De Witte Ruiter », « Chlorophyl tegen de Samenzweerders », « De Najavallei », « 't Prinske », « De Blauwe Driehoek », « El Mocco de Wrede », « De Bultenaar », « Bill met de Blauwe Ogen », enz..., enz...

BESTEL DIT PRACHTIG KERSTNUMMER VANDAAG NOG BIJ JE GEWONE DAGBLADVERKOPER

(36 bladzijden 10 F.)

BRIEVENBUS

CHRISTIAAN DE BRUYNE, Dendermonde, schreef een stukje voor « Hou je van de Dieren ». Christiaan heeft waarschijnlijk niet gemerkt, dat sinds meer dan een jaar geen albums meer geschonken worden voor dergelijke inzendingen, en dat we vroeger steeds het opstel lieten vergezeld gaan van de vermelding « krijgt een album naar keuze ». Ik ben er zeker van, dat de eer die hij gekregen heeft zijn opstel in het blad opgenomen te zien, een echte beloning is.

DE JONGENS VAN HET SCHIPPERSCHOOL ZIJN ONGERUST

DE trouwe lezers van « Kuifje » weten allen dat de Schipperschool van Brugge een centrum van Kuifje's vrienden is in West Vlaanderen. Ze nemen in groep aan alle prijsvragen deel, en wonnen reeds menige prijs. Nu hadden ze in het blad gelezen dat er weer een nieuwe grote prijsvraag doorgaat, en ze vonden in het nummer waar de aankondiging in verscheen geen deelnemingsbon ! Ze aarzelden niet om er onmiddellijk naar te vragen. Onze grote prijsvraag begint pas in het Kerstnummer ! In het reglement vinden jullie alle nodige gegevens. Ik hoop dat jullie weer onder de gelukkige winnaars zullen zijn.

EEN GOEDE VRIENDIN UIT TONGEREN

nl. Lydie Verjans, schreef me een zeer lange brief. Stel je maar even voor : er waren niet minder dan twee gedichtjes bij, een aanvraag tot lidmaatschap van de Kuifje's club voor haar en haar zuster, twee stukjes voor « Hou je van de Dieren » (waar ik er een zal van opnemen) en dan natuurlijk nog vele groeten. Beste dank voor die lieve brief.

EEN FLINKE VRIEND UIT HAMME

nl. Hubert De Schrijver, stuurde me ook een lange brief, en eveneens enkele goede verzen. Hij begint zijn brief met de volgende verklaring : « Beste Kuifje, ik beschuldig mezelf dat ik zolang gewacht heb van eens te schrijven. Betrouw er van nu af maar op dat ik u veel meer briefjes zal schrijven... »

Daar betrouw ik inderdaad op, beste Hubert. Tot genoegen.

ELKE WOENSDAG VECHTEN

mijn broer en ik om « Kuifje » het eerst te kunnen lezen, zo verklaart Paul Deblaere van Zwevezele. Moeder leest het ook altijd, zo gaat hij verder, maar vader heeft geen tijd. Paul houdt veel van Indianenverhalen. Hij zal zeker nog zijn gading krijgen.

HET WAS NOGAL LAAT

toen ik die Woendag opstond, zo schrijft Marleen Iserbijt, van Kortrijk, en tot mijn grootste spijt moest ik naar school zonder uw blad te kunnen openen. Maar ik had een schitterend idee ! Vlug had ik het blad in mijn boekentas gesmokkeld en liep naar school. 's Middags bleef ik met Kuifje op de drempel van de school staan en veel kinderen keken naar mijn blad. Zo maakte ik reklaam. En drie leerlingen volgen nu iedere week uw interessant blad ! » Beste dank voor die onbetaalde reclame, Marleen !

JONGENS OVER DE GEHELE WERELD !

Ik verzamel prospecti van reisbureaux. Wie wil met mij ruilen tegen postzegels, munten, lucifers en sigarettenmerken, enz., enz. Ik bezit vrijwel alle adressen van reisbureaux over heel de wereld, en heb een verzameling van meer dan 5.000 prospecti verdeeld over vijftig landen ! Schrijven naar H. van LOON, Cattepoelse weg, 313, Arnhem, Holland.

Het weekblad KUIFJE : *Redactie* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in hello door : De Drukkerijen C. Van Cortenberg, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit* : PUBLIFRF
KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. 3653. — Giro 199.334.
Abon. : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	300 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.

16-12-54

DE AVONTUREN VAN DE BULTENAAR

Twintig gewapende huurlingen vallen de hertog van Nevers aan, doch de degen van de hertog en die van ridder Lagardère houden de soldeniers op afstand...

19 HET waren de twee gemaskerde mannen die even te voren, in de waan dat Staupitz voor hen stond, hun bevelen aan Lagardère hadden gegeven. « Die schurken », mompelde de grootste, « tien tegen één en dat volstaat nog niet ! Ik zal een handje moeten helpen ! » — « Pas op, Monseigneur... », antwoordde Peyrolles, die beefde van angst. Intussen waren de huurlingen opnieuw ten aanval getrokken. Ze hadden begrepen dat Nevers en Lagardère, zolang ze zijde aan zijde streden, onoverwinnelijk waren en men hen moest scheiden. Dit deden ze, door de ridder naar voren te trekken en de hertog tegen de muur te drukken...

20 DAT was het, wat de man, die met « Monseigneur » werd aangesproken, wenste. Toen de twee helden ver genoeg van elkaar waren, draaide het ijzeren hekken dat het lage venster afsloot, open en de gemaskerde sloop naar de slotgracht. Nevers hield drie bandieten in bedwang... de gemaskerde naderde omzichtig, trok zijn dolk en stak de jonge hertog in de rug. Nevers slaakte een kreet en stortte dodelijk gewond neer. Hij had echter nog de kracht zich om te draaien... In het licht van de maan herkende hij zijn moordenaar en een smartelijke trek kwam op z'n gelaat...

21 JIJ ! Jij bent het ! Gonzague, de vriend waarvoor ik honderd keer m'n leven zou hebben gegeven ! » In de ogen van de gemaskerde blonk er haat toen hij schouderophalend antwoordde : « Ik neem je leven slechts één keer ! » Het hoofd van de hertog viel levenloos op z'n borst. « Hij is dood », zei Gonzague, « en nu de andere ! » Hij moest echter niet naar de andere toe gaan, want deze kwam zelf. Lagardère, die de doodskreet van Nevers gehoord had, duwde de twee bandieten die voor hem stonden ruw terzijde en sprong vooruit... En in een laatste zucht fluisterde de hertog...

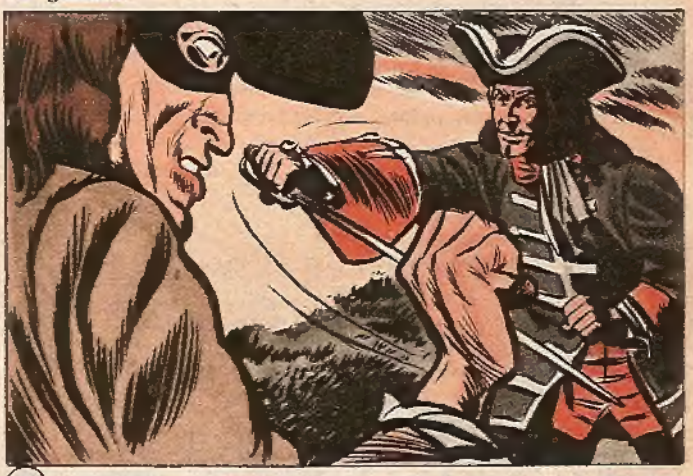

22 BROER... vergeet het niet... Wreek me ! » — « Bij God, dat zweer ik ! », schreeuwde Lagardère. Gonzague was instinctmatig achteruit geweken en riep met trillende stem : « Harop ! Harop ! Steek hem neer ! » Doch de betaalde moordenaars bleven op eerbiedige afstand... « Alléén jou ken ik niet », bulderde Lagardère tot Gonzague, « maar ik heb gezworen dat ik je zou terugvinden als het uur daartoe aangebroken is ! » Hij deed een bruuske uitval en hakte diep in de pols van de gemaskerde. « Nu draag je een merkteken, schurk ! » riep hij en week dan vliegensvlug achteruit naar de plaats waar hij het kind had verborgen...

23 GONZAGUE raadde het inzicht van Lagardère. « Sla hem neer ! » riep hij en was zó razend van woede, dat hij er z'n gewonde arm bij vergat. « Hij wil met de dochter van Nevers vluchten ! Ik wil dat kind te allen prijze in handen krijgen ! » Doch dit bevel was vlugger gegeven dan uitgevoerd. De ridder hield met de ene hand het kind tegen de borst geklemd, in de andere z'n gevreesd rapier. « Ruim de baan ! Ruim de baan, schorremorrie ! » De bandieten trokken schoorvoetend achteruit. De ridder klom op een kleine trap die naar het open veld leidde, keerde zich nog eens om, toonde z'n gelaat in het volle licht...

24 JA », riep hij, « dat is de dochter van Nevers ! Kom haar halen achter mijn degen, moordenaar ! En kom ook deze omslag halen waarin het bewijs van haar afkomst steekt ! Jij hebt die moord bevolen en ze met eigen handen uitgevoerd. Maar, wie je ook bent, je hand draagt het merkteken en ik zal je herkennen ! En zodra het uur geslagen heeft en jij niet tot Lagardère komt, dan komt Lagardère tot bij jou ! » Met vernietigende blik bekeek hij de overblijvenden van de tragedie, dan liep hij naar z'n paard, sprong in het zadel en verdween in de richting van de Spaanse grens...

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chlorophyl heeft een geheimzinnige rode sok, ontdekt die alléén over straat loopt en een komplot smeedt met een blikje en een zwarte ooievaar...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt vervolgd.)

BILL MET DE BLAUWE OGEN

Roman van Sam Griffith
Geïllustreerd door Ref

EEN MAN OP HET SPOOR

TOEN Bill Callagan de heuvelrij ontwaarde die de grens vormde tussen de Staten Oklahoma en Colorado, was de zon haast verdwenen aan de kim.

— Het is nutteloos vlugger te rijden, dacht hij, deze avond bereik ik Geotown niet meer. Ik zou toch ergens onderdak moeten vinden om de nacht door te brengen!

Hij trok aan de leidsels en zijn prachtige mustang, die reeds uren achter elkaar galoppeerde zonder een teken van vermoeidheid te geven, vertraagde onmiddellijk zijn vaart.

DE rotsachtige uitgedroogde hogovlakte begroeid met struikgewas en pijnbomen, scheen helemaal verlaten. Alleen de spoorweg, die op minder dan tweehonderd meter afstand door de hoogvlakte slingerde, herinnerde er aan dat de beschaafde wereld niet ver af was. Enkele minuten later, terwijl hij dacht aan zijn vriend, sheriff Smiths, die met ongeduld op hem wachtte om een zeer geheimzinnige misdaad op te klaren, werd hij haast uit het zadel gelicht daar z'n paard plotseling pal bleef staan.

— Wel, Blackie, bromde hij, wat is er aan de hand?

Bill Callagan zag onmiddellijk wat er scheelde: op een vijftigtal meter voor hem stonden vier paarden. Ze waren vastgemaakt aan het struikgewas, dat de spoorlijn afzoomde. Callagan was pas vier en twintig jaar doch hij had veel ervaring en bovendien intuitie; een soort van zesde zintuig dat hem zelden bedroog.

— Hoho, dat is erg vreemd! Wees voorzichtig, ouwe Bill!

Hij sprong uit het zadel en trok Blackie mee in de struiken. Nauwelijks waren ze beiden goed verborgen, of hij ontdekte vier kerels die vlug langs de spoorlijn liepen, de ramp afstormden, in het zadel wipten en in volle galop verdwenen. Wegens de duisternis had Bill hun gelaatstrekken niet kunnen onderscheiden, maar de gestalte van die kerels wekte absoluut geen vertrouwen.

— Dat is verdacht! meende Bill Callagan. Wat spookten die kerels op de spoorweg uit? Het zal goed zijn even een kijkje te nemen!

Bill maakte z'n paard vast aan de boom, waaraan de paarden van de vier geheimzinnige kerels daareven gebonden stonden, en liep naar de spoorlijn...

Al dadelijk ontdekte hij een sombere massa die, een tweehonderd meter verder, op het spoor lag. Hij rende zo hard hij kon over de dwarsliggers en vond... een man die bewusteloos over de sporen lag!

Bill meende eerst dat de onbekende dood was doch toen hij diens pols nam, voelde hij dat het hart nog zwak klopte.

— Die schurken! De eerste trein zou de man natuurlijk aan stukken gereden hebben! Gelukkig maar dat ik hier net voorbij kwam!

Wat spookten die kerels op de spoorweg uit?

Hij wou de man oplichten om hem in veiligheid te brengen, doch dat bleek onmogelijk. Bij middel van een aantal ijzerdraden hadden de bandieten de ongelukkige met hoofd en benen aan de rails vastgebonden... Hij trachtte de draden te breken, doch slaagde er niet in. Z'n moeite had nochtans als resultaat dat de man bij kennis kwam, de ogen opende, naar Bill keek zonder hem echter te zien en een paar woorden mompelde:

— Preston... Donovan... Western Saloon...

Dan viel hij opnieuw in zwijm.

— Ik moet een tang hebben om die draden door te knippen, bromde Bill die zijn hand gekwetst had. Even kijken of er hier geen scherp voorwerp, een stuk ijzer of staal in de omgeving ligt...

Bill keek om zich heen en lei onbewust de hand op een spoorstaaf. Onmiddellijk trok hij ze terug alsof hij door een electrische stroom geraakt was, sprong overeind en riep:

— Verdraaid!

MET ontzetting keek hij naar de spoorstaaf waarop hij zo even de hand had gelegd... De spoorstaaf trilde en dat betekende ongetwijfeld dat er een trein naderde, die heel spoedig op de plaats zou zijn, waar hij nu stond, en de ongelukkige man op de sporen zou vermorzelen...

Enkele seconden verliepen, ze schenen eindeloos lang, dan begon Bill vlug over de dwarsliggers te rennen; hij had een beslissing genomen...

Bill sprong op Blackie's rug en het was net of het dier de ernst van het ogenblik aanvoelde want het vloog als een pijl uit een boog vooruit. Het was bijna helemaal nacht toen Bill de locomotief zag opdoemen. Gelukkig lag de spoorweg op dit punt niet meer op een ramp, doch op hetzelfde niveau als de vlakte. Hij dreef zijn dier voort tot hij nog op ongeveer honderd meter van de trein was, liet Blackie een snelle zwenking uitvoeren en galoppeerde dan pijlsnel met de trein mee. De locomotief naderde, haalde hen in en stak voor.

Op dit ogenblik stond Bill rechtop in het zadel, spande al zijn spieren en sprong naar de enorme zwarte massa voor hem. Hij had z'n sprong zeer juist berekend want hij kon met beide handen het handvat grijpen. De schok was echter hevig en het duurde enkele seconden alvorens hij er van bekomen was. Toen hij enigszins op verhaal gekomen was, kon hij naar het platform kruipen waar de machinist en de stoker hun werk deden. Ze hadden hem niet gezien. Toen Bill hen riep, draaiden ze zich doodverbaasd om en staken haast instinctief de handen omhoog. Het moet gezegd worden dat Bill met zijn stofbedekt gezicht, verscheurde kleren en z'n hand vol bloed meer leek op een bandiet dan op een eerlijk burger.

— Stop! Stop onmiddellijk! schreeuwde hij.

★

MACHINIST en stoker grepen naar de hefbomen. Een langgerekt gehuil, de remmen knarsten over de rails en de logge massa vertraagde haar vaart. Bill leunde naar buiten en staarde in het donker. Weldra ontwaarde hij de sombere massa en zag ze met duizelingwekkende snelheid naderen. Hij wendde het hoofd af om niet te moeten getuige zijn van dat vreselijk ongeluk.

(Wordt voortgezet)

VOLGENDE WEEK:

MAXWELL IS EEN VERRADER

HEB JE AL GEHOORD VAN DE WIJNVLOOT ?

EEN tankschip is voor ons een schip dat van buiten fraai in blinkend, heldere kleuren werd gezet, de naam van een grote oliemaatschappij in grote, glanzende letters op de romp draagt en in die romp dan een zeer respectabele hoeveelheid petroleum of benzine meevoert. Wist je echter dat er tankschepen zijn die wijn vervoeren ? Dat er in Frankrijk heel wat wijn wordt gedronken, is een bekend feit en het zal beslist veel voeten in de aarde hebben, vooraleer de Fransman z'n gehemelte aan melk of spuitwater zal wennen, al heeft men dan ook een offensief in die richting ingezet. Ondanks hun uitgestrekte wijngaarden, voeren de Fransen

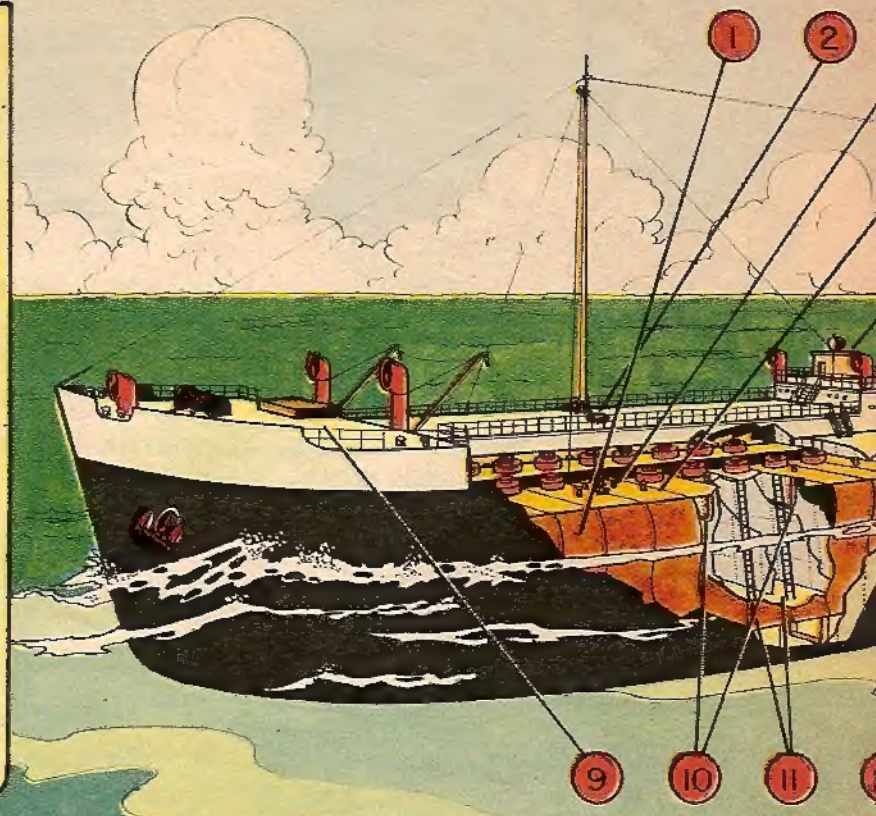

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

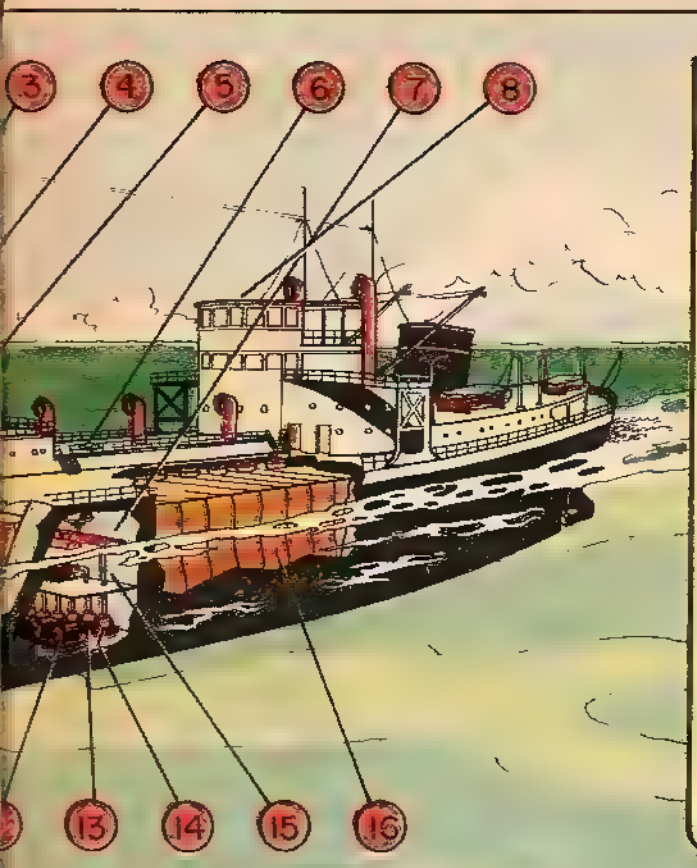

nog wijn in om hun behoefte te dekken. Uit Algerië komt er per jaar 1.566.500.000 liter en ook Tunis levert wijn. Opdat het transport van die edele vloeistof glad zou verlopen, bouwde Frankrijk een wijnvloot. Het éérste wijntankschip liep in 1935 van stapel en werd « Bacchus » gedoopt. Een naam die voor de hand lag! Toen de wereldoorlog uitbrak bestonden er al een hele reeks wijntankschepen, die tijdens de vijandelijkheden bijna allemaal naar de haaien gingen. In 1945 moest men practisch opnieuw beginnen. Thans heeft Frankrijk weer een wijnvloot en hier dan enkele details omtrent het wijntankschip.

VERKLARINGEN

1. Wijntank aan bakboord (vooraan). — 2. Einde van de wijnbuizen. — 3. Kommando's van de sluisdeuren. — 4. Platform van de sluisdeuren. — 5. Kommandocentrale. — 6. Uiteinde van de wijnbuizen. — 7. Machinekamer. — 8. Roer. — 9. Opslagplaats. — 10. Buizen voor het spoelen. — 11. Ladders die naar de tanken leiden. — 12. Electrische motoren. — 13. — Wijnpompen. — 14. Pompen van de ballast aan bakboord. — 15. Pompen voor het spoelen. — 16. Tanken aan bakboord (achteraan).

VALLEI

Jo heeft de handlanger van de fakir gevonden, die door een naja gebeten werd en stervende is. Hij zegt dat er dynamiet onder de brug werd gelegd

(Wordt voortgezet)

Jij kunt ook filmen !

HET lijdt geen twijfel dat een kort filmpje mooier en interessanter is dan een reeks foto's. De meeste mensen fotograferen wel, maar durven echter niet aan filmen denken, alhoewel het filmen de amateur tijdens de laatste jaren zeer gemakkelijk werd gemaakt. Men denkt doorgaans dat filmen veel te ingewikkeld is, en ook veel te duur.

DAT een amateurfilmpje maken veel te ingewikkeld zou zijn, is niet meer waar. Het is niet moeilijker dan een goede foto nemen, en dat kan iedere jongen of meisje met enige ervaring.

Iemand die reeds goed kan fotograferen, stelt zich niet langer tevreden met een box, maar die wil een kleinbeeldfototoestel (24 x 36) waarmee hij een reeks van twintig of zes en dertig foto's kan opnemen

Wie het met fotograferen reeds zover gebracht heeft dat hij aan een kleinbeeldtoestel mag denken, kan zich gerust de vraag stellen ' zou ik er niet beter aan doen te filmen ?

FILMEN IS NIET DUURDER DAN FOTOGRAFEREN

EEN kleinbeeldcamera van gemiddelde prijs kost toch een 3.000 F. en wereldmerken brengen nu 8 mm amateurfilmcamera's in de handel voor ongeveer dezelfde prijs !

Een kleinbeeldfilm kost 58 F. Daarbij komt het ontwikkelen + 15 F. en (in de veronderstelling dat alle opnamen gelukt zijn) zes en dertig maal 6x9 vergrotingen 108 F. wat ons tot 181 F. brengt.

Een 8 mm film (dubbel 8 - 2 maal 7 1/2 m) kost slechts 144 F

Daar komen geen andere onkosten bij, want de film die je opgenomen hebt is na de ontwikkeling (die in de aankoopprijs bevat is) zonder meer te gebruiken, en geeft drie minuten cinemagenot !

Men zal natuurlijk doen opmerken, dat het niet volstaat zich een amateurfilmcamera aan te schaffen, want dat men ook een projectietoestel nodig heeft (als scherm kan men als beginneling een mooie witte muur of een groot blad tekenpapier gebruiken). Daarbij dient echter opgemerkt, dat iedere echte fotoliefhebber weet, dat minstens 50 % van de fotogenoegens in het **zelf vergroten** liggen.

En een vergroter kost ongeveer evenveel als een projectietoestel !

Aan de hand van deze gegevens blijkt dat men zich gerust de vraag mag stellen wanneer men de « lagere school » van de fotografie heeft doorlopen, of men als « middelbare school » niet eerder de film- dan de fotosectie

zou kiezen. Wanneer men het goed wil doen, kosten beiden ongeveer evenveel, en met een foto kan men steeds maar één moment vast leggen, en met een filmje vol beweging **herleeft** men de mooiste momenten van zijn leven

Ik sprak onlangs met een uitgever wiens woning tijdens de oorlog totaal werd vernield. Hij verklaarde me dat zijn grootste verlies niet zijn meubelen waren, noch zijn bibliotheek (want de zaken gaan hem goed, en hij kon er zich nieuwe aanschaffen), maar wel de korte filmpjes die hij opgenomen had van de jeugd van zijn kinderen. Die waren voor altijd verloren, en die kon hij met geen millioen meer vervangen

KAN MEN ALLEEN MAAR 'S ZOMERS FILMEN ?

NEEN dat is nu niet meer zo, evenmin als voor de fotografie. Er bestaan voor bijna alle fototoestellen flashlampjes waarmee men om het even waar en wanneer kan fotograferen, ofwel gesurvolteerde lampen, die men zondermeer op het net kan aansluiten, en waarmee men mooie binnenhuis- en portretfoto's kan maken. Met twee zo'n gesurvolteerde lampen kan men ook binnenshuis filmen ! Bij volle diafragmaopening

En de lange winteravonden worden ook aangenaam gevuld met het knippen, plakken en monteren van de filmpjes, om dan nog niet van het projecteren te spreken voor eigen plezier, tot zelfkritiek, op familiefeestjes, bij vriendenbezoek, enz

JOHAN.

(Wordt voortgezet)

ZIEHIER ENKELE PRACHTIGE ALBUMS DIE JE TIJDENS JE KERSTVACANTIE MOET LEZEN :

HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS. Eerste deel, door Edgar-P. Jacobs . . . . . F.

HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS. Tweede deel, door Edgar-P. Jacobs . . . . . F. 79

HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE. Eerste deel, door Edgar-P. Jacobs . . . . . F. 69

HET SEIN STAAT OP ROOD, door Jacques Martin . . . . . F. 69

DE BUITENGEWONE AVONTUREN VAN CORENTIN FELDOE, door Paul Cuvelier . . . F. 59

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN, door Paul Cuvelier . . . F. 59

CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE. De Avonturen van Chick Bill in Arizona, door Tibet . F. 49

DE KAT ZIT IN DE ZAK. De Nieuwe Avonturen van Chick Bill in Arizona, door Tibet . . F. 49

DEZE ALBUMS VAN DE LOMBARD UITGAVEN ZIJN VERKRIJGBAAR IN IEDERE BOEKHANDEL EN IN DE KUIFJE'S WINKEL TE BRUSSEL. INDIEN JE EEN VAN DEZE ALBUMS NIET BIJ JE GEWONE BOEKHANDELAAR MOCHT VINDEN, KUN JE HET TOEGESTUURD KRIJGEN, WANNEER JE DE PRIJS STORT OP P. C. R. N° 1909 16 VAN KUIFJE BRUSSEL.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

... bandieten die Pom en Teddy meeslepten, konden de politie op een dwaalspoor brengen. Teddy, die opgesloten werd, ziet in het oor van Pom een vreemd voorwerp.

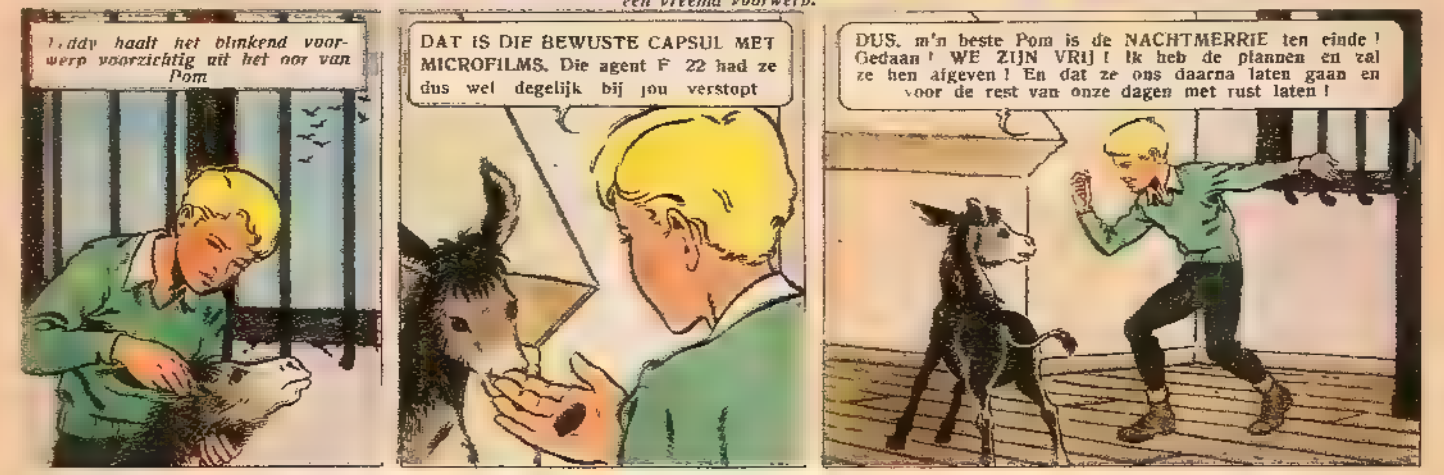

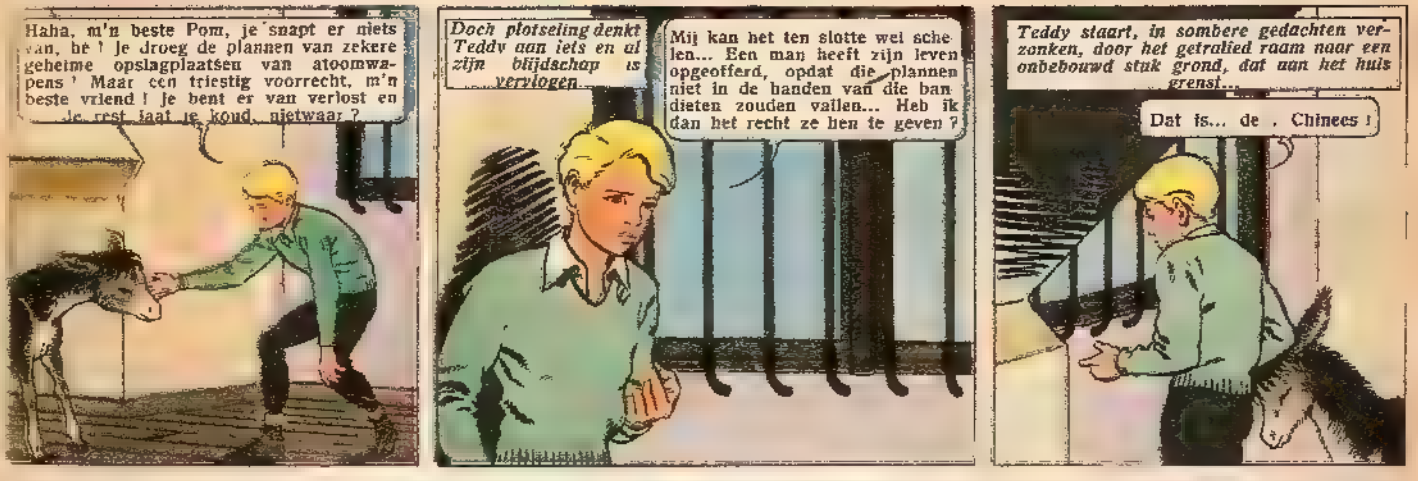

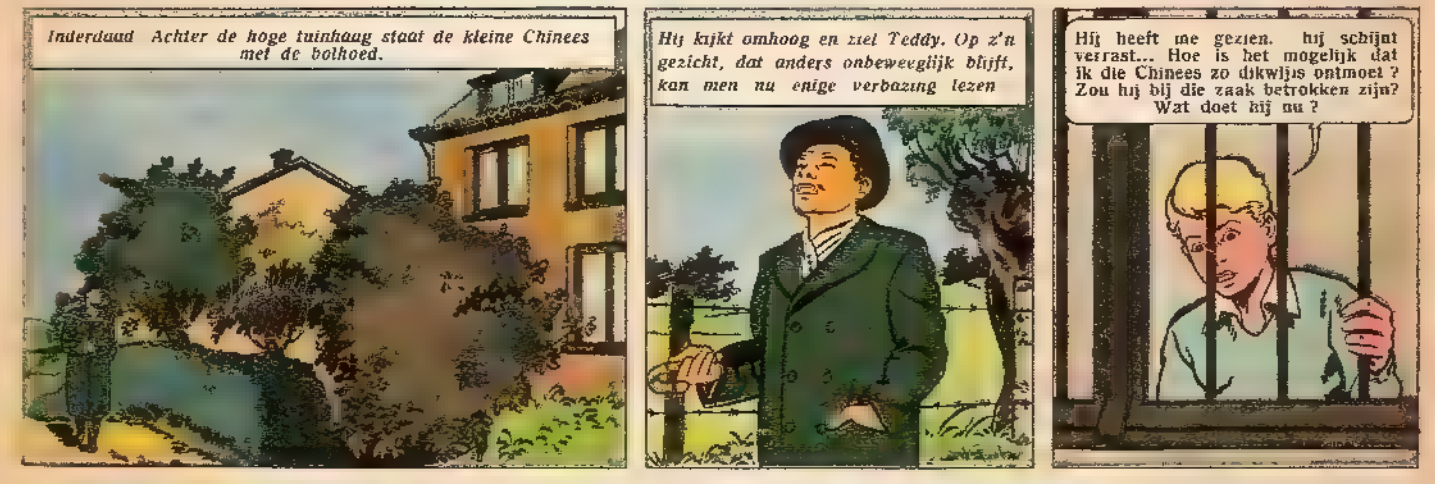

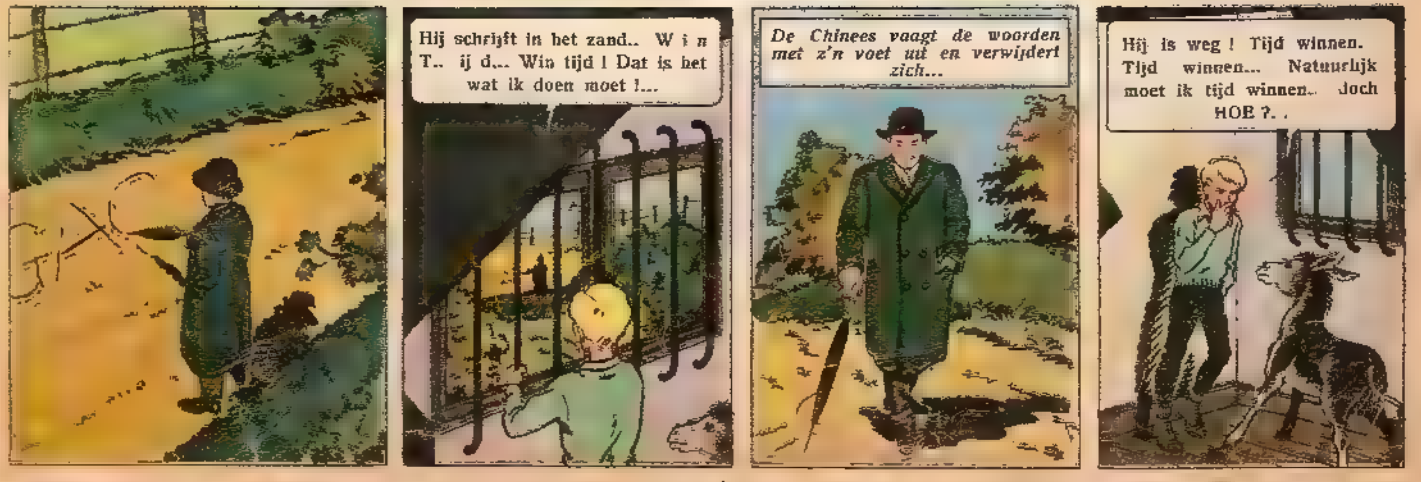

Wordt vervolgd

Mensen en Olifanten

VERHAAL DOOR JOSE CARELLE — GEÏLLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

JAN PELGRIMS werd met een schok wakker en er verliep een volle minuut, alvorens hij begreep wat er aan de hand was. Het was net of duizend duivels hadden het kamp overvallen. Boven het geroep van de mensen, het gedraaf van honderden naakte voeten die in alle richtingen liepen, hoorde men het woedend getrompet van de olifanten. Een lawaai als van het Laatste Oordeel!

PELGRIMS greep zijn Winchester en verliet de tent. In een hoek van het groot kamp zag hij toortsen flakkeren. Daar moest er iets gebeurd zijn want alle inboorlingen liepen die kant uit.

—Wat betekent dat alles? vroeg hij aan de eerste boy die hij ontmoette.

— Een ramp, Sahib! een ramp!

— Hou op met dat gejammer en zeg me waarom de boel hier op stelten staat?

— Een ramp, Sahib, een ramp!

— Daar is niets meer uit te krijgen, dacht Pelgrims, en rende naar de plaats waar heel het kamp samengedrumd was. Hij wrong zich doorheen de dichte rijen nieuwsgierigen en drong door tot in de kring, die verlicht was door de walmende fakkels. Op dit ogenblik had hij geen uitleg meer nodig...

Vlak naast een dikke paal, waarrond nog de stukken van een zware ketting hingen, lag het lijk een man. De olifant was losgebroken en had zijn bewaker vertrappeld.

— Wie is het? vroeg Pelgrims.

— Karim, Sahib.

— En de olifant?

— Betsie, een jonge olifant die nog maar half getemd is.

— Ga een draagberrie halen, beval Jan Pelgrims. Een diepe zorgenrimpel doorploegde zijn voorhoofd. Dat incident zou wellicht een onaangenaam staartje hebben...

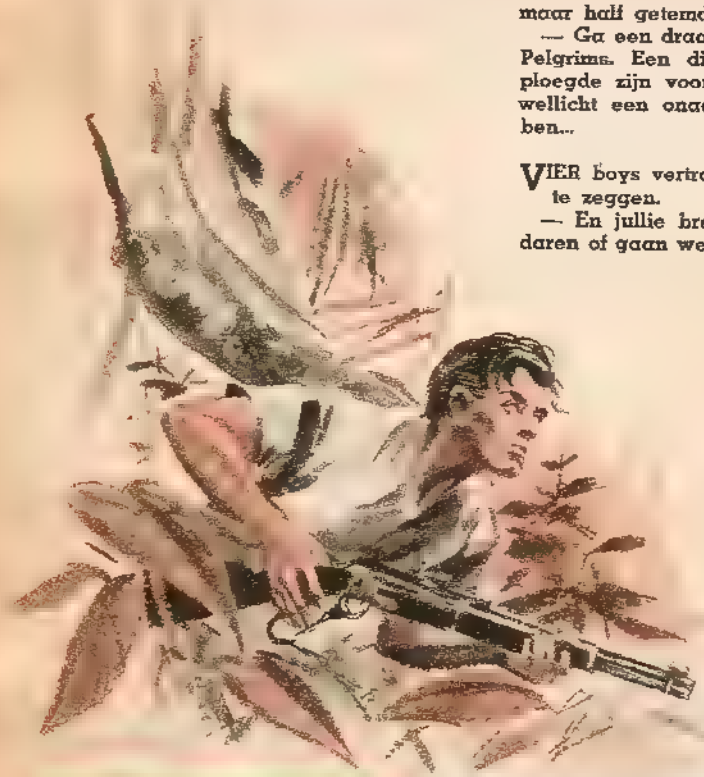

VIER boys vertrokken zonder een woord te zeggen.

— En jullie brengen de dieren tot bedaren of gaan weer slapen! Sta daar niet zo te gapen!

De boys verdwenen, doch het was erg tegen hun zin. De dragers kwamen terug en legden het lijk van de ongelukkige op de draagberrie. Toen ze er mee voorbij een reusachtige olifant kwamen, de buurman van Betsie, nam deze het lijk op z'n machtige slurf en gooide het met kracht van zich af...

— Ho, Barnee! Hola!

Het kostte heel veel moeite het enorme dier, dat gewoonlijk zacht was als een lammetje, tot bedaren te brengen.

— Wat scheelt er, Barnee? vroeg Jan.

— Pardon, Sahib...

Het was Gaziz, de kornak, die aarzelend naar Jan toekwam.

— Wat wil je? Toe, kerel, spreek op!

— Ik weet waarom Barnee zo woest is. Hm... Je weet, Sahib, dat Karim wreed was voor de dieren... hij sloeg ze met de zweep op de slurf...

— Ja, ik heb hem daarvoor meer dan eens onder handen genomen.

— Ik heb hem daarstraks aan het werk gezien, Sahib. Het was erger dan ooit en Betsie was nog een jong dier... Olifanten vergeten het kwaad dat men hen aandoet niet.

— Betsie heeft zich dus eenvoudig gewroken... Maar Barnee?

— Barnee waakte over Betsie. Barnee en Betsie houden van elkaar, Sahib.

Al onze olifanten waren weer rustig geworden. Alleen Barnee, als wou hij laten merken dat kornak Gaziz gelijk had, trompette wanhopig.

— Zie je wel, Sahib. Barnee verwittigt Betsie dat ze moet weglopen en niet meer mag terugkeren want dat de mensen haar willen doden.

Ja, al de werklieden en boys van het kamp zouden de olifant, die de kornak gedood had, achtervolgen en neervellen. Ze geloofden allemaal aan de oude legende die wilde, dat een olifant wanneer hij eens een mens gedood heeft, opnieuw wild wordt en doodt om het plezier te doden. Jan Pelgrims was daar alles behalve van overtuigd. Integendeel! Hij zou echter gedwongen zijn jacht te maken op Betsie, want anders zouden z'n werklui en boys hem verlaten en elders arbeid zoeken.

BARNEE trompette heel de rest van de nacht. Met korte tussenpozen stootte hij zijn noodkreet naar alle windstreken. Toen het dier de volgende morgen bemerkte dat de kornaks zich klaar maakten voor de jacht, geleek zijn getrompet op het geloei van een alarmsireen. Men moet geloven dat Betsie dat geloei heel goed begreep want ze bleef onvindbaar.

Heel ver was ze nochtans niet want af en toe beantwoordde ze de roep van Barnee. Dan stoven de boys het kamp uit en liepen in de richting vanwaar ze meenden dat het getrompet van Betsie kwam. Barnee was echter op z'n hoede en waarschuwde z'n gezellin op tijd! Van de jonge olifant vonden de boys nooit een spoor...

Dat duurde zo weken aan een stuk. Betsie zwierf rond het kamp doch liet zich niet vangen. Al de boys waren zenuwachtig en ongerust omdat ze de olifant niet konden neerleggen. Bovendien was Barnee onhandelbaar geworden.

Ondanks het gevaar kon Betsie niet weerstaan aan het verlangen, dat haar naar Barnee toe dreef en op een nacht gebeurde het onvermijdelijke...

Sahib! Sahib!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

— Betsie is teruggekomen, Sahib !

— Betsie ?

- Ja. Neem een geweer, Sahib, en wees heel voorzichtig want ze is gevaarlijk. De anderen durven niet schieten.

De maan kwam achter een wolk te voorschijn en deed de loop van de Winchester glanzen. Onmiddellijk klonk het waarschuwend getrompet van Barnee. Pelgrims zag het dier op enkele stappen van hem met opgerichte slurt opdoemen... Een ogenblik, dacht Jan dat het reusachtig dier hem zou optillen of onder z'n logge poten vertrappen als een mier. Barnee bleef echter staan. Z'n geloei klonk akelig, schrijnend. Wist hij dat er honderd geweerlopen op hem gericht waren ? Zonder twijfel. Het was echter niet daarom dat hij wou chargeren, hij wilde Betsie redden.

- Neen, ik kan het niet doen ! Ik kan die prachtige dieren niet neerschieten, zei Jan Pelgrims, en hij liet zijn geweer zakken.

— Ga terug naar jullie tenten, gebood hij aan zijn boys en berg die geweren weer op !

Ze slopen stil weg. Ook Jan Pelgrims keerde naar zijn tent terug. Achter hem klonk een enkele roep, het was Barnee die « dank je » zei.

VOOR KERSTMIS EN NIEUWJAAR

MAAK JE VRIENDEN TWEE KEER BLIJ !

1 DOOR HEN EEN PAAR VRIENDELIJKE WOORDEN TE SCHRIJVEN

2 EN DIT TE DOEN OP EEN MOOIE PRENTKAART VAN KUIFJE

Je kan de prachtige prentkaart van KUIFJE per reeks van vijf verkrijgen in ruil voor 50 KUIFJE's PUNTEN

JE VINDT DE KUIFJE's BONS OP DE PRODUCTEN VAN

STUUR JE KUIFJE's BONS NAAR KUIFJE, DIENST T — LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL — VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

ONZE ANDERE GESCHENKEN

Prentjes **DE SPROOKJES VAN PERRAULT**, per reeks van vijftig	75 punten
Nieuwe KUIFJE's WIMPEL, vier kleuren	100 punten
Chromo's ZIEN en WETEN, per reeks van zes	100 punten
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 tot 6	
VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 10	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 5; LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2	
SPOORWEGEN, reeks 1; MARINE, reeks	
Chromo's « DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST », per reeks van vijf reproducties	200 punten
XVIIe eeuw. Reeks 1. - Vijf Vlaamse doeken	
XVIIe eeuw. Reeks 2. - Vijf Hollandse doeken	
KUIFJE's PORTEMONNAIE	200 punten
Foto's in relief « DE ANTWERPSE DIERENTUIN » met speciale bril. Er zijn drie reeksen verkrijgbaar. Per reeks van twintig	200 punten
KUIFJE's PORTEFEUILLE, nieuw model	250 punten
BLOKJESSPEL KUIFJE	500 punten
PUZZLE KUIFJE	500 punten

VICTORIA MATERNE PILSBERG HEUDEBERT
PALMAFINA PROSMANS KOLYNOS HORTON
TOSELLI SKI & FRANCO-SUISSE PANA KUIFJE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GOUD VOOR ROME

Lambik en de opstandelingen slaan het paleis aanvallen. Nero dreigt het Jerewater van de stad te vergiftigen

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Professor Cooper en zijn zoon Dan, een proefpiloot, doen een laatste experiment met de motor van hun prototype « De Blauwe Driehoek »

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

In de controlekamer heeft Jack het drama gezien en schakelt het contact onmiddellijk uit.

Lieve heme! De reactor brandt! Ik moet de automatische blusapparaten dadelijk in werking stellen...

Ook Dan grijpt een blusapparaat en spuit kookzuurstof op de laatste vlammen. Het grootste werk werd door de automatische blusapparaten opgelost.

Dat is de tweede tegenslag. We hebben waarachtig geen geluk vandaag!...

Verdraaid! Het metaal was niet bestand tegen die grote hitte!

Ik ben er van overtuigd, dat het metaal bestand is! Ik meen dat men de brandstoftoevoer zou moeten nazien...

WAT IS EEN STATOREACTOR?

DE STATOREACTOR VAN PROFESSOR COOPER IS EEN EENVOUDIGE STUWSTRAALMOTOR. DE MOTOR GELIJKT OP EEN PIJP, WAARIN DE LUCHT WORDT OPGEZOGEN EN SAMENGEDRUKT DOOR DE VERSPREIDER. DE LUCHT ONTMOET HIER DE VERBRANDINGSGASSEN. EN ONTPLOFT IN DE VERBRANDINGSKAMER. LUCHT EN VERBRANDINGSGASSEN ONTSNAPPEN DAN MET GEWELDIGE KRACHT LANGS DE STRAALTUIT. GEEN ENKELE STRAALMOTOR ZOU BESTAND ZIJN TEGEN DE HITTE WELKE VERWOORZAAKT WORDT DOOR EEN SNELHEID VAN 4.000 Km. PER UUR, BEHALVE DAN DEZE VAN PROF. COOPER, GEMAAKT UIT EEN METAALLEGERING DIE EEN ONGELOOFLIJKE WEERSTAND BIEDT.

Tot laat in de avond bestuderen Dan en zijn vader de tweede stuwstraalmotor die intact bleef. En eindelijk...

Je hebt gelijk, Dan. Het inspuiten van de verbrandingsgassen en het brandscherm eisen nauwkeuriger regeling. Ik verwittig het atelier van Salisbury dadelijk om ons een derde motor te leveren...

Morgen ga ik naar Adelaïde om een nieuw toestel. Ze beloofden me een "Short Sherpa" waarmee ik m'n voorbereidingen zou kunnen voortzetten. Ik hoop echter dat m'n eigen toestel vlug zal hersteld zijn!...

Ik ga nu naar het reparatie atelier. Ik wil de oorzaken van dat ongeluk kennen

In orde

Tien minuten later is Dan reeds in het atelier. Ondanks het gevorderd uur, is er nog een technieker die de motor onderzoekt

Nog aan het werk, Gerald? Wens je absoluut te weten wat er met die motor aan de hand was?

Ja en mijn zoekzen was niet tevergeefs! De conclusie van dit onderzoek zal je wellicht verrassen... Sabotage!

SABOTAGE? Hoe is dat mogelijk?

Ja en zelfs niet eens gekamoefleerd! Iemand opende de verdeler en dracht de ontsteking in de war. Meer was er niet nodig opdat de motor na enkele minuten zou verhitten... Het logisch gevolg was: brand!

Een saboteur te Woomera! Verdraaid! Heb je kapitein Williams van de Veiligheidsdienst verwittigd

Nog niet! Het is nu het moment niet om een nauwkeurig verslag over deze ontdekking op te stellen! Morgen praat ik met de kapitein!

Erg ongerust keert Dan naar zijn bungalow .....

In dit onderzoekscentrum, in deze geheime basis die beter bewaakt wordt als een vesting, is er een geheimzinnige vijand geslopen... Zal hij nog toeslaan? En waar?

Het blijft nog uit te maken wie er moest verdwijnen... het toestel of ik? De vraag is...

Ik zeg je, dat ik Dan Cooper de volgende keer niet zal missen!

Dwaasheid! Wil je dan absoluut de aandacht van de Veiligheid op ons veshigen? En spraak wat stiller... je kan nooit weten...

(Wordt voortgezet)

DE POST

KENNISMAKING MET Dr JULIANO

JULIANO is geen Spanjaard, noch Italiaan, maar een jongen van Heestert, in West Vlaanderen.

Juliano is geen doctor in geneeskunde, noch in de rechten, noch in de Germaanse talen, Juliano is een goochelaar, en een goochelaar heeft het recht de titel Doctor in de « zwarte kunst » te dragen.

Dr Juliano heeft zelfs niet eens de middelbare school bezocht. Toen hij veertien was, kreeg hij alleen de kans één jaar de vakschool te volgen, (niet die van de goochelaars, want die bestaat niet) maar wel die van de wevers. Juliano verdient nu zijn brood in een kader- en lijstenfabriek te Deerlijk.

Iedere morgen moet hij vroeg uit de veren om naar de fabriek te rijden, maar wanneer hij 's avonds thuis komt, begint voor hem pas de dag !

Dan gaat hij aan het oefenen en herhalen. Dan studeert hij nieuwe goochelnummers in, dan leest hij boeken die handelen over de « zwarte kunst », over het hypnotiseren, enz. De meeste van deze werken zijn op de koop toe in het Frans geschreven en Juliano heeft nooit Frans geleerd, tenzij op zijn eentje, en de terminologie van die geheimzinnige boeken is niet eenvoudig.

Hoe hij op het idee gekomen is om de goochelkunst te beoefenen ?

(Zie vervolg andere bladzijde.)

WIL JE MEER TIJD HEBBEN OM "KUIFJE" TE LEZEN?

SCHAF je dan de KUIFJE's SCHRIJFBOEKEN aan, ze werden speciaal gemaakt voor je !

In het mooie KUIFJE's SCHRIJFBOEK, schrijf je beter en vlugger !

Op de rug van ieder KUIFJE's SCHRIJFBOEK staan tekeningen van Hergé : vliegtuigen, auto's, schepen, enz...

Bovendien krijg je bij ieder schrijfboek een vloeipapier waarop een KUIFJE's BON staat.

De KUIFJE's SCHRIJFBOEKEN zijn te koop in alle winkels van schrijfbenodigheden en in de KUIFJE's WINKEL.

DE KUIFJE's FILMS

Vraag aan STOP-COLOR, de Linthoutstraat, 37, te Brussel, de lijst met de nieuwe Kuifje's verhalen, welke verschenen als « Staande-films » in kleuren.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE's CLUB EN DRAAG JE REEDS HET MOOIE KENTEKEN ?

LEVE TARZAN XI

HET is nu vijf en dertig jaar geleden, het was in de tijd van de stomme film, dat een jonge man een broekje in luipaardenvel aantrok, schreeuwde als een wildeman en zich oefende om van een kartonnen boom te midden van de studio te springen... Dat was de éérste Tarzan. Sedertdien kwamen er acht en twintig reeksen van onmogelijke avonturen op het witte doek, gespeeld door tien verschillende Tarzan's, waarvan er een de befaamde Johnny Weismuller was. Nu heeft men in Hollywood de elfde ontdekt en men vertelt er veel goeds over. Hij is twee meter lang, weegt eventjes 108 Kg (daar is geen gram vet bij !) en zijn taille omtrek bedraagt slechts 70 cm. Wat een Adonis, hé! Maar, je hebt nog alles niet gehoord... Z'n impresario zegt van deze Tarzan XI « Hij heeft de gang van een luipaard ! »

TAFELKE-DEK BIJ DE HAAIEN

HET grootste « Oceanarium » werd ingewijd te Los Angeles (U.S.A.) en kostte 150.000.000 B. F. Al de fauna van de Stille Oceaan en de Zuidelijke Zeeën kan je daarin vinden, zelfs koraal en de reusachtige mosselen die men « menseneters » noemt. Om dit alles nog « waarachtiger » te maken heeft men op de bodem het wrak van een schip gelegd. Zes keren per dag worden de vissen gevoed door duikers, die met een proviandzak in het blauwe water afdalen. Het « Oceanarium » bevat verder een postkantoor, een bar en een theesalon. Liefhebbers kunnen hun boterhammen te midden van de haaien oppeuzelen, tegen de modieke som van 15 F.

WAT EEN GOED SOLDAAT MOET WETEN

IN een van onze buurlanden (we zullen er ons wel voor wachten de naam van dat land te noemen) werd een « Handleiding voor de Soldaat » uitgegeven. Nieuwsgierig als we zijn, hebben we daar een oogje in geworpen en ziehier wat we lazen : « EEN GEWEER DIENT OM TE SCHIETEN. — WANNEER DE CHAUFFEUR AAN HET STUUR VAN ZIJN WAGEN IN SLAAP VALT, MOET MEN HEM WEKKEN. — MEN HERKENT EEN ZIEK PAARD AAN HET FEIT, DAT HET DIER Z'N NATUURLIJKE OPGERUIMDHEID VERLOREN HEEFT EN LOOPT TE PIEKEREN. — SYSTEEM VAN DEMONTAGE VAN EEN AMERIKAANS KARABIJN: « MAG NIET GEDEMONTEERD WORDEN ». — SYSTEEM OM EEN AMERIKAANS KARABIJN INEEN TE STEKEN : « OP DEZELFDE WIJZE ALS VOOR HET DEMONTEREN DOCH IN TEGENOVERGESTELDE RICHTING » !

EEN NEUS EN EEN PET

DE Amerikaanse uitvinders brengen soms heel practische, soms erg schilderachtige spullen op de markt. Een van hen heeft een mechanische neus geconstrueerd ! Dat instrument is ultra-gevoelig en « riekt », lang voor de mens er iets van gewaar wordt, dat voedingswaren niet meer heel vers zijn... Een ander Amerikaans uitvinder zorgde voor een verfrissende pet! Die pet bestaat uit een spons die in het water is gedrenkt. Leg je die spons op je hoofd dan krijg je het fris. Er wordt de nadruk op gelegd, dit hoofddeksel enkele minuten in de ijskast te leggen alvorens het op te zetten !

Pat Rick en Mass Tick werden adjunkt-sheriff benoemd en maken op hardhandige wijze kennis met Brokentown...

PAT RICK EN MASS TICK *in*

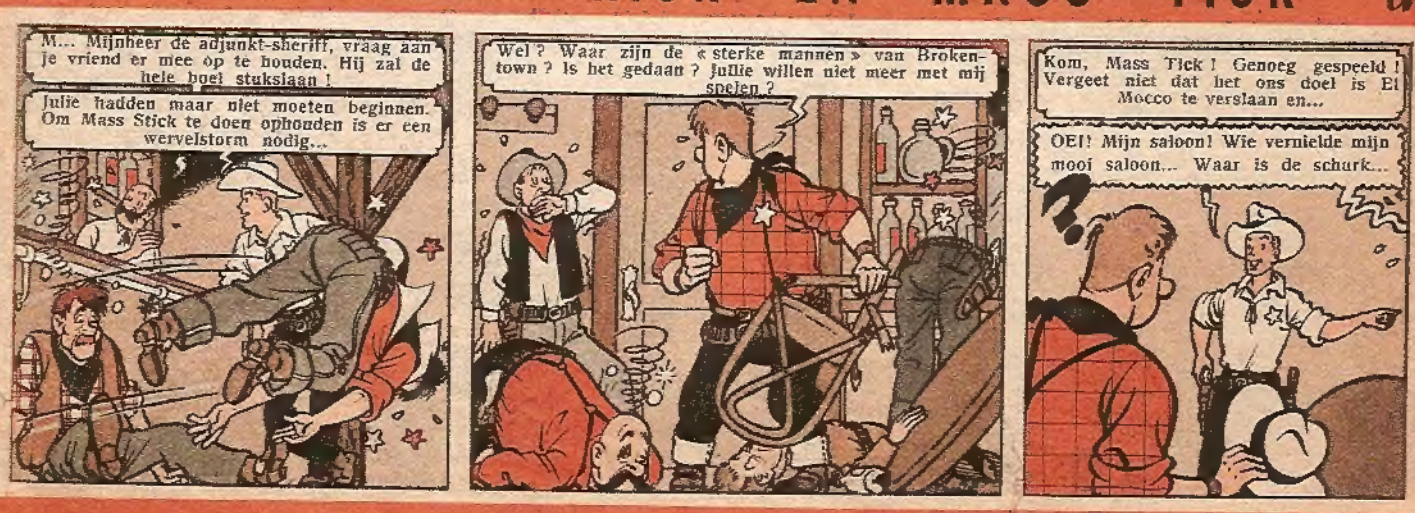

Tijon

EEN ONDERDAK GEVRAAGD VOOR MINNEKE POES !

JE neemt al dadelijk pen en papier om te schrijven, dat je graag onderdak geeft aan Minneke Poes ? Jammer genoeg kan ik ze je niet bezorgen, want de « kattentragedie » waarover het hier gaat, speelt zich af in Zürich en ik vrees dat de douanen geen « katten in pakjes » doorlaten aan de grens. In Zürich woont er een vrouw, die veel houdt van katten en daarom alle zwervende poezen opneemt in een huisje, dat ze daarvoor met haar man heeft getimmerd. De vrouw is arm maar toch geeft ze de 45 katten, die ze thans heeft, twee keer per dag degelijk kost. Thans moet echter het houten kattenhuisje verdwijnen omdat de braakliggende grond, waarop het gebouwd werd, verkocht is en de nieuwe eigenaar geen vijf en veertig katten wil ! Heel de stad is er door in beroering geraakt, de plaatselijke kranten, de radio en zelfs de televisie heeft er zich mee bemoeid, maar nog steeds heeft men geen onderdak voor de vijf en veertig groenogen. De laatste oproep in de « Zürcher Woche » luidde : « Het prestige van Zürich als stad waar men van dieren houdt, staat op het spel ! »

VLIEGENDE APENOPPASSERS !

DE K.L.M. stelde voor haar personeel een speciale handleiding samen voor het vervoer van dieren door de lucht. Er wordt daarin geadviseerd onrustige apen toe te spreken, waardoor ze weer kalm worden. Sedert deze handleiding in Engeland werd gepubliceerd, heeft de K.L.M. vertegenwoordiger te Londen reeds verschillende briefjes gekregen van 10-jarige jongens die zich aanbieden als vliegende apenoppasser, al dan niet met het medeweten van de ouders. Helaas ! De K.L.M. moest deze vriendelijke aanbiedingen afwijzen op grond van het feit, dat het Brits Ministerie van Arbeid geen werkvergunning verschaft aan dergelijke jeugdige personen !

50.000 F. VOOR EEN HANDSCHRIFT VAN BACH

TE Londen werden muziekpartituren geveild. Een cantate voor viool van J.S. Bach werd verkocht voor 50.000 B. F., een handschrift van Beethoven, daterend uit 1820, werd geveild voor 31.000 F.; voor een lied van Brahms werd 30.000 F. betaald, terwijl een brief van Chopin van de hand ging voor 21.000 F.

VERGEET NIET DAT VOLGENDE WEEK ONS

SPECIAAL KERSTNUMMER

VAN 36 BLZ. VERSCHIJNT. IN DIT NUMMER BEGINT ONZE

GROTE PRIJSVRAAG

VOOR

400.000 F. PRIJZEN

TWEE ORIGINELE DIEVEN

TE Long Beach (Ver. Staten) drong een dief een villa binnen, opende de ijskast, zag er een schotel appelmoes in staan en lepelde ze tot de bodem uit. Daarna schreef hij een briefje : « Mijn vrouw heeft geen verstand van appelmoes maken, de jouwe was zó fijn dat ik het niet over m'n hart kan krijgen hier nog iets mee te nemen. » De inbreker roerde verder niets aan. Te Dayton stal een dief het gebit van de vrouw des huizes, en schreef : « Indien het m'n vrouw niet moest passen, breng ik het terug ! »

KENNISMAKING MET DR JULIANO

een eenvoudige jongen die een mooie carrière maakt

Wel vóór een jaar of vijf las hij « Kuifje » en andere jeugdbladen en daarin trof hij allerlei trucjes en kunstgrepen aan, die hij aandachtig en zorgvuldig leerde uitvoeren. Hij voelde dadelijk dat het hem goed af ging, en hij zocht zich verder te ontwikkelen in die richting. Hij wilde in het publiek optreden ! Een missionaris leerde hem enkele nummers, maar al de rest heeft hij op zijn eentje gezocht, geëxperimenteerd, op punt gesteld.

Na enkele jaren geduldig oefenen, voelde hij zich eindelijk mans genoeg om in het publiek te verschijnen. Zijn eerste optreden op een Vlaamse kermis in zijn geboortestreek sloeg tegen. Zódanig zelfs dat iedere gewone amateur het voorgoed zou opgegeven hebben. Juliano niet !

Voor hem was die tegenslag een spoorslag, en hij maakte er zijn ideaal van een goed goochelaar te worden. Dat veronderstelde dat hij ook beschaafd Nederlands moest leren spreken, iets wat voor een West Vlaming, die nooit de gelegenheid heeft gekregen ABN te leren, geen klein karweitje is !

Vóór een paar weken kwam Juliano met zijn helper Gabriel en zijn bagage (zo maar eventjes 100 kg) naar Brussel om er in het Kuifje's theater zijn beste nummers te tonen. Hij heeft verschillende originele nummers op zijn programma : o.a. slaagt hij er in zeven brandende sigaretten uit zijn mond te halen ! Het klassieke goochelaars-nummer met de duif heeft hij ook onder de knie. Met witte balletjes goochelt hij naar hartelust. Hij weet met scheermesjes zodanig te toveren, dat je er zelf pijn van krijgt.

Het sterkst van al is hij echter in het gedachten raden en hypnotiseren. Op de man af stelt hij aan om het even wie de vraag : Ik heb hier een heel spel kaarten. Raad een kaart (hij zegt niet neem een kaart maar raad een kaart). Heb je je keuze gedaan ? Ja, wel... is het deze kaart niet die je geraden hebt ? En de aangesprokene kan niet anders dan beamen, dat het wel degelijk dié kaart was die hij in gedachten had uitgekozen.

En daarna herneemt hij dezelfde truc, maar met steeds meer complicaties, tot steeds groeiende bewondering van zijn publiek.

Toen ik Juliano vroeg welke zijn toekomstplannen waren, luidde zijn antwoord kort en bondig :

— Goochelen, mijnheer ! Maar goochelen kost geld.

Juliano vraagt voor zijn optreden niet veel, want hij is maar een beginneling. Wanneer hij zijn onkosten (aankoop van materieel, costuums, reizen, enz.) kan dekken, en zich de nodige documentatie aanschaffen, dan is hij reeds heel blij. Maar dat hij het minstens zo goed doet als de beroepsgoochelaars, dat kan ik je verzekeren !

Wanneer hij in je dorp of omgeving eens een vertoning komt geven, dan mag je niet nalaten die bij te wonen. Je zult enkele aangename uren beleven.

Johan de BRABANDER.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd.)

Originele en spannende cowboyverhalen lees je graag en daarom koop je onmiddellijk de nieuwe albums van Tibet !

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

De koning wordt in het kasteel van Baudricourt belegerd door Koenraad en de krijgers, die hij wist op te trommelen om tegen het gezag van hun vorst op te staan..

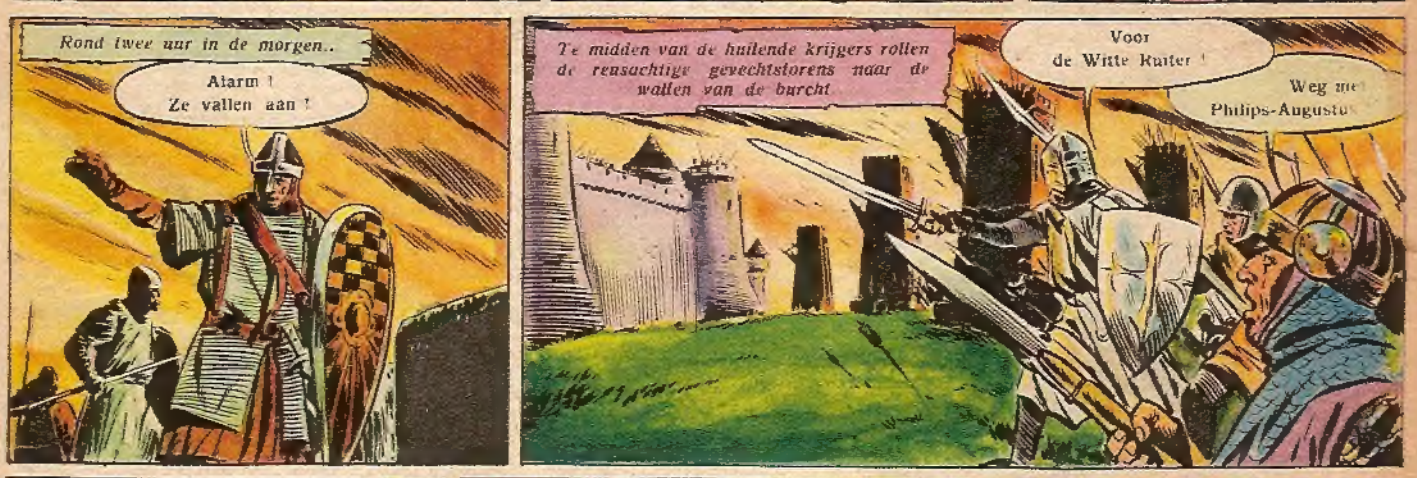

(Wordt vervolgd)